

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 11. Miraculum Eucharisticum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIII.
A. C. 1290

tempus transitus & conditiones, quibus iste decimam obtineret: ac Eduardus eas accepit. Sed inutile foret eas sigillatim exponere, quia iter transmarinum factum non est.

Rayn. 1290.
n. 9.

Quamquam Rex Philippus Pulcher militiam crucis amplexus non fuerat, Papa tamen Nicolaus eum maxime parem ferendo terræ sacræ auxilio reputans, Joannem Samosium expiationibus præfectum ex Ordine Minorum misit, qui oraret illum, ut triremium, equitumque ac peditum, præsertim balistariorum numerum satis magnum celeriter illuc mitteret; verbo: Palæstinam custodiret usque ad generalem cruce signatorum transitum. Rex suorum sententias exquirebat, qui negotia ei incumbentia ac præsentem rerum statum considerantes censebant terræ sacræ custodiam ei tum quidem non esse suscipiendam, quia, si per adversam fortunam conatus male verteret, culpa in illum forsitan conferretur. Scilicet viri prudentes videbant perbene Palæstinam servari haud posse.

§. XI.

Miraculum Eucharisticum.

Le blanc.
Mon. p. 403.

Hoc anno Parisiis factum est celebre miraculum Eucharisticum. Quædam foemina inops a Judæo quodam triginta

ginta solidos acceperat mutuos, eique o-
 primam togam suam pignori dederat. Sæcul. XIII. A.C. 1290.
 Trīginta solidi valebant quadrantem li-
 bræ argenti. Instante Paschate mulier Duhrenil Antiq. p. 977
 Judæum adiit, vestemque suam hac uni-
 ca pro die petiit, quæ hoc anno se-
 cunda Aprilis erat. Judæus reposuit. Dubois hist. p. 513. Labb bibl. to. 1. p. 663.
 Panem, quem in templo accipies, & quem
 vos Christiani vestrum vocat's Deum,
 ad me si attuleris, togam tibi tuam
 semper servandam gratis restituam. Spon-
 dit illa; & acceptam in S. Mederici
 templo parochiali sacram Hostiam ad Ju-
 dæum tulit. Qui cistæ impositam cul-
 tello fodit, sed emitti sanguinem miratur.
 Malleolo clavum in eam adigit: & inde
 cruorem iterum videt fluere. In ignem
 injicit: sed egressa integra per conclave
 circumvolitat. In ahenum ferventis a-
 quæ immittitur: hæc sanguineum induit
 colorem: illa supra eam pendet in aëre.
 Denique Judæi uxor, quam acciverat,
 Christum affixum cruci eo in loco cernit.
 Domus, ubi hæc fiebant, stabat in
 vico, cui nomen tunc ab hortis erat,
 nunc a schedulis est ob insigne seu tesse-
 ram Judæi, ut creditur. Ejus filiorum
 quidam ad ædium portam assistebat, cum
 ad solenne sacrum in proximo S. Crucis
 templo faciendum æris campani pulsu
 daretur signum. Ille multitudinem ho-
 minum præterire videns, quo tenderent,
 X 2 quærit.

Sæcul. XIII. quærit. Adimus templum, inquit,
A.C. 1290. nostrum culturi Deum. Perditis ope-
 ram, ait puer, pater meus illum occidit
 modo. Contemnunt scilicet verba par-
 vuli: sed quædam mulier curiosior in-
 trat Judæi domum per speciem ignis ac-
 cipiendi: hostiam etiamnum in aëre su-
 pensam conspicit, vasculo, quod fortuito
 tenet, excipit, ac defert ad Parochum
 ædis S. Joanni sacrae in Grævia positæ.
 Compertam rem ille Simoni Bussiacen-
 si Episcopo Parisino exposuit: qui Ju-
 dæum cum tota ejus familia capiendum
 curavit: Reus interrogatus fatebatur om-
 nia: sed ad poenitentiam, ac remitten-
 dum Judaicæ superstitioni nuncium sti-
 mulanti Episcopo minime paruit. Qua-
 propter capitali urbis Tribuno traditus,
 damnatus ad rogam, & combustus est.

Uxor ac liberi ejus ad sanam ad-
 ducti fidem, Sacramenta baptismatis &
 confirmationis ex Episcopi manibus ac-
 cepere. Hostia miraculis clara asserva-
 ta est in Græviano S. Joannis templo, ubi
 etiamnum ostenditur. Judæi domum
 populus domum miraculorum vocavit.
 Ibi quadriennio post Renatus Flamingus
 civis Parisiensis suis sumptibus curavit
 exstrui sacellum; postea datum Fratri-
 bus Hospitalariis de Charitate Nostræ
 L. 7. c. 136. Dominæ. Hujus miraculi fama pervasit
 exte-

exteras regiones : ac Joannes Villanus Sæcul.XIII.
A.C.1290.
illud narrat in sua Florentiæ historia.

Renulphus Humblariensis Episcopus Dubois to.2.
p. 512.
Parifinus e vita discesserat 12. Nov. 1288.
Inter alia, quæ liberaliter Ecclesiæ do-
navit suæ, trecentas ei libras Parisien-
ses reliquit eo fine, ut institueretur of-
ficium de Conceptione SS. Virginis: id
quod indicat eum fuisse primum, qui hoc
solemne in Ecclesiam Parisinam introdu-
ceret. Collegium ei totum una voce suf-
fecit Italum quendam Adenulphum
nomine Anagninum, qui Præpositus in
S. Audomari, & Canonicus Parisiensis
fuerat, dein se abdiderat in S. Victoris.
Confirmata fuit ejus electio: sed ante-
quam consecraretur, obiit. Itaque an.
1289 in Episcopum Parisinum cooptatus
est Simon Matifas Bussiæensis dictus ex
patria sua in agro Sueffionensi sita. Pri-
mo Jurium Professorem egerat, exinde Judi-
cem curiæ Rothomagensis, quæ supre-
mum Normanniæ tribunal erat. Tum
vero Archidiaconi Remensis & Canonici
Parifini muneribus fungebatur, cum epi-
scopale conscendit solium, quod quindecim
annis tenuit.

Per Provinciam & vicinas regiones Rayn.n.42.
Vading.n.3.
commercium cum Judæis multas super-
stitiones inter Christianos invexerat.
Multi suis in morbis aliisque difficul-
tatibus tenebant lucernas candelasque

Sæcul. XIII. accensas in synagogis, eoque afferbant
A.C. 1290. dona, ut impetrarent sanitatem ægris,
 faustum iter versantibus in mari, pro-
 speram a prole solutionem parturientibus,
 fecunditatem sterilibus. Quamobrem
 volumen quinque legis libros continens
 eodem, quo Judæi, colebant ritu: quod
 Christianis quoddam idololatriæ genus
 videbatur. Papa tam indignas res sub-
 laturus Fratribus Minoribus Inquisitionis
 officium in provinciis Arelatensi, Aquen-
 si, ac Embrodunensi exercentibus scri-
 psit, ut in illas sedulo inquirerent, ac son-
 tes velut idololatrias vel hæreticos tra-
 ctarent. Dabat 20 Febr. 1290.

§. XII.

Apostolici condemnantur.

Eodem anno Papa Nicolaus quosdam
 Religiosos perhibitos, qui se Apostoli-
Rayn. 1290. cos nominabant, iterum damnavit. In
n. 51. suis hac de re litteris ad omnes Epis-
Sup. l. 86. copos scriptis ita loquitur: Papa Grego-
§. 48. rius X in concilio Lugdunensi conde-
 mnavit cunctos Ordines Mendicantium
 post generale concilium Lateranense in-
 ventos, nec a Summa Sede confirma-
 tos. Nihilominus Papa Honorius IV
 comperit, quosdam contempta hac inhi-
 bitione sub nomine Ordinis Apostolorum
 nova indutos veste in varias orbis partes
 se